

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการ ความปลอดภัยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษา โรงเรียนเอกชน ในครอบครัวชาวเลเซียน

FACTOR AFFECTING SAFETY MANAGEMENT OF THE STUDENTS OF PRIVATE PRIMARY SCHOOL IN SALESIAN FAMILY

ศิริพร อนุสรา¹ ดร.สมชาย เทพแสง²

บาทหลวง ดร. มนูญ สนั่นเจริญ³

Siriporn Anuspa¹, Dr.Somchai Thepsaeng²,

Rev.Dr.Manoon Soncharoen³

¹นิสิตการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

²อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

³อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

อธิการโรงเรียนเซนต์ดอมินิก

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัวชาวเลเซียน 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของครู การทำงานเป็นทีมของครู และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับการจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัวชาวเลเซียน 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัวชาวเลเซียน 3 ด้าน ได้แก่ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของครู การทำงานเป็นทีมของครู และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนจำนวน 250 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัวชาวเลเซียน มีการจัดการความปลอดภัยของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมด้านร่างกายและจิตใจ ด้านการจัดบริการความปลอดภัยในโรงเรียน ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และด้านการจัดการเรียนการสอนสวัสดิศึกษา

2. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของครู การทำงานเป็นทีมของครู และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับการจัดการความปลอดภัยของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากสูงไปต่ำ ดังนี้ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของครู และการทำงานเป็นทีมของครู

3. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของครู การทำงานเป็นทีมของครู และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ส่งผลต่อการจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัวชาวเลเซียน โดยร่วมกันพยากรณ์การจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถม ศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัวชาวเลเซียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีอำนาจการพยากรณ์ได้ร้อยละ 52.30 โดยมีตัวแปรที่มีอำนาจในการทำนายสูงสุด คือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของครู รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และการทำงานเป็นทีมของครู ตามลำดับ

คำสำคัญ : การจัดการความปลอดภัย โรงเรียนเอกชนในครอบครัวชาวเลเซียน

Abstract

The purposes of this research were to study Safety Management of the Students of Private Primary School in Salesian Family; to study Factor affecting Safety Management of the Students of Private Primary School in Salesian Family in 3 aspects that are : 1) Transformational Teacher Leadership 2) Teachers' teamwork 3) Parental Participation The samples consisted of 250 teachers in Private Primary School in Salesian Family. The instruments used for data collection 5 point-rating scale questionnaires. The Cronbach's alpha coefficient showed the value of .95. Data analysis was done by percentage, mean and standard deviation. The test of hypothesis was done by using Pearson Product Moment Correlation and Multiple Regression Analysis.

The research results were as under mentioned;

1. Safety Management of the Students of Private Primary School in Salesian Family in the factors of Transformational teacher leadership, teachers' teamwork and parental participation as a whole and individual aspect were at the high level by ranking from the highest to the lowest, respectively, as follows :

Environmental management in physical and psychological aspect, school safety management aspect, school environmental management aspect and safety education aspect.

2. The factors of Transformational teacher leadership, teachers' teamwork and parental participation have relationships with Safety Management of the Students of Private Primary School in Salesian Family as a whole and individual aspect were at the high level by ranking from the highest to the lowest, respectively, as follows: Parental participation aspect, Transformational teacher leadership aspect and Teachers' teamwork.

3. The factors of Transformational teacher leadership, teachers' teamwork and parental participation affecting on Safety Management of the Students of Private Primary School in Salesian Family by mutually predict the percentage of 52.30.

Keyword : Safety Management , Private Primary School in Salesian Family

บทนำ

“โรงเรียน” เป็นสถาบันที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่าสถาบันครอบครัว เนื่องจากเด็กต้องใช้เวลาในช่วงหนึ่งของชีวิตในการเจริญเติบโต วันหนึ่ง ๆ เด็กใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียน ประมาณวันละ 8 – 10 ชั่วโมง ความรู้ ทักษะ ค่านิยม และประสบการณ์ต่างๆ ที่เด็กได้รับในโรงเรียนย่อมมีอิทธิพลต่อจิตใจ ความสนใจ และอุดมคติในชีวิตการเรียนต่อไปจนถึงชีวิตในการทำงานของเด็ก ทุกคน ประการสำคัญโรงเรียนเป็นสถาบันที่จะสร้างเสริมประชาชนให้มีสุขภาพดี มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด และมีพฤติกรรมที่ปลอดภัย สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข และทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติได้เต็มความสามารถ อย่างไรก็ตามสิ่งแวดล้อมหรือการกระทำต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้มากมายเช่นเดียวกัน [1] ดังนั้น เมื่อบิดามารดา หรือผู้ปกครองเด็กได้มอบหมายภาระหน้าที่ในการให้การศึกษาอบรมและดูแลเด็กแทนตนชั่วคราว ผู้บริหารโรงเรียน ครู และบุคลากรต่าง ๆ ภายในโรงเรียน จึงมีอาจปฏิเสธความรับผิดชอบในการดูแลและจัดการต่าง ๆ ให้เกิดสวัสดิภาพสูงสุดแก่เด็ก [2]

วันที่ 20 กันยายน ของทุกปี ซึ่งถือเป็น "วันเยาวชน แห่งชาติ" ภายใต้คำขวัญ " ร่วมแรงแข่งขัน ช่วยกันพัฒนา ฝ่าฟันสัจธรรม " โดยมุ่งให้เยาวชนพัฒนาตนเอง ให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ทั้งด้วย สติปัญญา พลานามัย การศึกษา สุนทรียภาพ มีคุณธรรม และจริยธรรม ดังนั้น การดูแลเรื่องความปลอดภัยทาง ร่างกายอย่างเดียวยังคงไม่เพียงพอ คงต้องตามไปดูดูแลและปลูกฝังค่านิยม ทักษะชีวิตที่ถูกต้อง เหมาะควรให้แก่พวกเขา เหล่านั้นด้วย [3] การจะพัฒนาคนให้มีคุณภาพนั้นต้องเริ่มตั้งแต่เด็ก เพราะเด็กจะต้องเติบโตเป็นผู้ใหญ่และดำรงชีวิต อยู่ในสังคมต่อไป สถาบันที่มีส่วนสร้างเสริมและปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมแก่เด็กนั้นได้แก่ สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา ซึ่งสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่เด็กเกี่ยวข้องกับและเริ่มเรียนรู้การดำรงชีวิต และได้รับการสั่ง สอนให้เป็นคนดี ตลอดจนเสริมสร้างคุณธรรมที่พึงประสงค์ [4] และสถาบันต่อมาที่เกี่ยวข้องกับเด็กโดยตรง ได้แก่ สถาบันการศึกษา หรือโรงเรียน และการที่โรงเรียนจะพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวังไว้นั้น โรงเรียนจำเป็น ต้องทราบปัญหาของผู้เรียนเพื่อประสานงานกับผู้ปกครอง และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนหาแนวทางแก้ไข และป้องกัน ปัญหาที่อาจเกิดกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาตนเองอย่างเต็มตามศักยภาพในแต่ละบุคคลและเกิดการ พัฒนาที่ยั่งยืนตลอดไป [5]

แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 11 ที่ กล่าวถึงเรื่องสุขภาพ และคุณภาพของนักเรียน ได้ กล่าวในหัวข้อที่ 5 ยุทธศาสตร์การพัฒนา ข้อย่อยที่ 5.2.3 ไว้ดังนี้ [6] การพัฒนาประเทศให้คนในสังคมอยู่ ร่วมกันอย่างสงบสุข เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมี คุณภาพและยั่งยืน ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้ง ภายในและภายนอกประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็วคาดการณ์ ได้ยากและซับซ้อนยิ่งขึ้น การพัฒนาในระยะแผน พัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้กำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์ การพัฒนาที่เหมาะสม โดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อ ป้องกันปัจจัยเสี่ยง และเสริมรากฐานของประเทศด้าน ต่าง ๆ ให้เข้มแข็งควบคู่ไปกับการพัฒนาคนและ สังคมไทยให้มีคุณภาพมีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและ ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่าง เป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วย ฐานความรู้ และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิต และการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การ พัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนา เศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 11 ได้แก่ ยุทธศาสตร์การ พัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน โดยให้ความรู้กับความสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและ จิตใจ พัฒนาความรู้และทักษะในการดูแลสุขภาพของ ตนเอง ครอบครัว ชุมชน สร้างการมีส่วนร่วมในการ พัฒนานโยบายสาธารณะ ที่เอื้อต่อสุขภาพควบคู่กับการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพ พร้อมทั้งการ ส่งเสริมการแพทย์ทางเลือกการพัฒนาฐานข้อมูลสุขภาพของประเทศ การพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุขให้

เหมาะสมทั้งการผลิตและการกระจายบุคลากร ตลอดจนการใช้มาตรการการเงินการคลังเพื่อสุขภาพที่มีประสิทธิภาพ และยั่งยืน สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ให้ความสำคัญกับเด็กชั้นประถมศึกษา มีหลายมาตราที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กชั้นประถมศึกษา เช่น มาตรา 43-46 ระบุว่า “ การบริหารและจัดการศึกษาเอกชนไว้เป็นการเฉพาะโดยให้เอกชนมีความอิสระในการบริหารจัดการ สถานศึกษาได้ทุกระดับทุกประเภท “ [7] การรณรงค์เพื่อป้องกันอุบัติเหตุในประเทศไทยได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในเด็กนักเรียน ได้กำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา บรรจุเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและการป้องกันอุบัติเหตุไว้ในหลักสูตรวิชาสุขศึกษา วิชาพลศึกษา โดยใช้ชื่อวิชาสวัสดิศึกษา อยู่ใน การจัดการเรียนการสอนสถาบันและมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่ผลิตครูพลศึกษาและสุขศึกษา ส่วนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา จะมีเนื้อหาบรรจุอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ถึงแม้ว่าจะมีการรณรงค์เรื่องความปลอดภัยในสถานศึกษามาอย่างต่อเนื่อง แต่ยังมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นอยู่เสมอ มีความรุนแรงและรูปแบบที่แตกต่างกันโดยเฉพาะในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งเด็กอยู่ในวัยซุกซน มีการเล่นที่รุนแรงโดยไม่ระมัดระวังและรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ย่อมทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย แม้ว่าจะมีมาตรการการป้องกันที่ดี [8]

พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 เป็นกฎหมายแม่บทฉบับใหม่ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 17 มกราคม 2554 และมีผลใช้บังคับ ในวันที่ 16 กรกฎาคม 2554 เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยีเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ สารเคมี และสารเคมีอันตรายมาใช้ในกระบวนการผลิต การก่อสร้างและบริการแต่ขาดการพัฒนาความรู้ความเข้าใจควบคู่กันไป ทำให้ส่งผลกระทบต่อผู้ใช้แรงงานในด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยสภาพแวดล้อมในการทำงาน และก่อให้เกิดอันตรายจากการทำงาน จนถึงแก่บาดเจ็บ พิการทุพพลภาพ เสียชีวิต หรือเกิดโรคอันเนื่องมาจากการทำงาน ซึ่งมีแนวโน้มสูงขึ้นและทวีความรุนแรงขึ้นด้วยประกอบกับพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มีหลักการส่วนใหญ่เป็นเรื่องการคุ้มครองแรงงานทั่วไปและมีขอบเขตจำกัดไม่สามารถกำหนดกลไกและมาตรการบริหารงานความปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นเพื่อประโยชน์ในการวางมาตรการควบคุม กำกับ ดูแล บริหารจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานอย่างเหมาะสม สำหรับป้องกัน สงวนรักษาทรัพยากรบุคคลอันเป็นกำลังสำคัญของชาติ สมควรมีกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเป็นการเฉพาะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ [9] ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการ จึงให้ความสำคัญต่อความคุ้มครองป้องกันแก่นักเรียนทุกคนให้มีความปลอดภัยทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยกำหนดให้หน่วยงานทางการศึกษาและโรงเรียนประกันความปลอดภัยให้แก่เด็กนักเรียนทุกคน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนและผู้ปกครองเกิดความพึงพอใจและมั่นใจต่อการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนสำหรับหลักการสำคัญที่ต้องการดำเนินการ คือ ให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเป็นหน่วยงานสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มีภารกิจและความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาแก่เด็ก และเยาวชนในโรงเรียนที่มีสภาพแวดล้อมที่สะอาดถูกสุขลักษณะและปลอดภัยจากอันตรายต่างๆ [10]

เนื่องจากสภาพปัจจุบันการดูแลสุขภาพความปลอดภัยในโรงเรียน ยังไม่มีระบบที่ชัดเจนทำให้นักเรียนมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นขณะอยู่ในโรงเรียน จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น พบว่า สาเหตุหลักเกิดจากความประมาท เลินเล่อ ขาดความรู้ความเข้าใจและการป้องกันที่ดีพอ จึงนำมาซึ่งความสูญเสียอย่างใหญ่หลวงทั้งชีวิตและทรัพย์สิน โดยเฉพาะกับเด็กและเยาวชนซึ่งจะเป็นกำลังของชาติในอนาคต ถือเป็นความสูญเสียก่อนวัยอันสมควร สร้างความเสียหายให้กับพ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นอย่างมาก จากสถิติรายงานการเฝ้าระวังการบาดเจ็บของเด็กใน พ.ศ. 2542 จาก 19 โรงพยาบาลเครือข่ายเฝ้าระวังการบาดเจ็บในระดับจังหวัด พบว่า มีผู้บาดเจ็บทั้งสิ้น 255,558 คน ตาย 6,328 คน เป็นเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี 55,014 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 และตาย 560 คน ในเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี พบว่า อุบัติเหตุด้านการขนส่งเป็นสาเหตุ การบาดเจ็บและตาย ที่สำคัญที่สุดสูงถึง 15,210 คน ตาย 331 คนต่อปี คิดเป็นร้อยละ 27.36 ของ

เด็กที่บาดเจ็บ เป็นเด็กชายมากกว่าเด็กหญิง อัตราส่วน 1.6 : 1 สัดส่วนการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุขนส่งสูงชันอย่างชัดเจน เมื่อเด็กมีอายุมากขึ้น ตั้งแต่อายุ 10-14 ปี คือ ร้อยละ 4.9, 5.0, 7.0 , 10.8 และ 15.8 ตามลำดับ [11]

นอกจากนี้ การศึกษาของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ทหาร ซึ่งติดตามภาวะสุขภาพระยะยาวในเด็กนักเรียน อายุ 15 ปี จำนวน 40,119 คน เป็นระยะ 2 ปี พบว่าอุบัติเหตุ เป็นสาเหตุการเสียชีวิตที่สำคัญที่สุดในเด็กนักเรียน (มักเกิดเหตุที่บ้านและที่ชุมชน) โดย พบว่า เด็กนักเรียนมีความเสี่ยงในการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ 25 คน ต่อแสนคนต่อปี ซึ่งคิดเป็น ร้อยละ 50 ของการเสียชีวิตทั้งหมด นอกจากนั้น อุบัติเหตุยังก่อให้เกิดการบาดเจ็บอีกมาก โดย พบว่า ร้อยละ 66 ต้องประสบอุบัติเหตุและบาดเจ็บอย่างน้อยหนึ่งครั้งในสองปีที่ผ่านมา อุบัติเหตุที่พบบ่อยคือ การหก ล้ม ตกจากที่สูง ถูกวัสดุที่คมแทง สัตว์กัด และจมน้ำ และการศึกษาของโครงการวิจัยเพื่อสร้างเสริมความปลอดภัย ซึ่ง เก็บข้อมูลจากห้องฉุกเฉิน 4 แห่ง ในกรุงเทพฯ พบว่าร้อยละ 17.8 ของการบาดเจ็บเกิดในโรงเรียน [12]

จากข้อมูลเกี่ยวกับอุบัติเหตุในโรงเรียนในปีการศึกษา 2553 พบว่า โรงเรียนเอกชนในครอบครัว ชาเลเซียนได้ ประสบกับปัญหาในด้านความปลอดภัย มีนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่ประสบอุบัติเหตุภายในโรงเรียน เฉลี่ย โดยรวม 429 คน ต่อ 1 ปีการศึกษา ส่วนใหญ่เกิดจากความประมาทเลินเล่อของนักเรียน และส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่ เรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนจึงได้ สร้างมาตรการระบบป้องกันความปลอดภัยขึ้นภายในโรงเรียน จึงทำให้อัตราการเกิดอุบัติเหตุของนักเรียนมีจำนวนลด น้อยลง แต่สภาพจริงในปัจจุบันก็ยังคงมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นอยู่อย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการป้องกันและหลีกเลี่ยงอันตรายที่ อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนได้ทุกขณะ โรงเรียนจึงกำหนดนโยบายที่ส่งเสริมและสนับสนุนเกี่ยวกับความปลอดภัยใน ภาพรวม สามารถสรุปได้ ดังนี้ ภายในบริเวณโรงเรียน รวมถึงอาคารสถานที่ต่าง ๆ ต้องอยู่ในสภาพที่แข็งแรง สนาม เด็กเล่น และอุปกรณ์เกี่ยวกับเครื่องเล่นต้องอยู่ในสภาพดีมีความปลอดภัย ห้องพยาบาลต้องมีนางพยาบาลวิชาชีพคอย ให้บริการตลอดเวลา มีการตรวจกระเป๋านักเรียน เพื่อไม่ให้นักเรียนนำอุปกรณ์ที่เสี่ยงต่อความไม่ปลอดภัยมาโรงเรียน บริเวณทาง เข้า – ออก โรงเรียน ต้องมียามรักษาความปลอดภัยหรือผู้ดูแลการเข้า - ออก ของเด็กนักเรียนตลอดเวลา ส่งเสริมให้ผู้บริหาร ครู และนักเรียน เล่นกีฬา เล่นดนตรี และทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อสร้างความรัก ความ สามัคคี ความเข้าใจ เพื่อสร้างบรรยากาศครอบครัวในโรงเรียนแบบฉันทน์พี่น้อง เพื่อให้รู้จักเคารพสิทธิ รู้จักกาลเทศ และให้เกียรติซึ่งกันและกัน ทั้งการกระทำและคำพูด [13]

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัวชาเลเซียน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของครู การทำงานเป็นทีมของครู และการมีส่วนร่วม ร่วมของผู้ปกครองกับการจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัว ชาเลเซียน
3. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของครู การทำงานเป็นทีมของครู การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่ส่งผลต่อ การจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนเอกชน ในครอบครัวชาเลเซียน

สมมติฐานการวิจัย

1. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของครู การทำงานเป็นทีมของครู และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ กับการจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัวชาเลเซียน
2. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของครู การทำงานเป็นทีมของครู และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองส่งผลต่อการ จัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัวชาเลเซียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ประชากร คือ ครูสอนในระดับชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชน

ในครอบครัวชาวเลเขื่อน ประกอบด้วย 15 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนเซนต์ดอมินิก โรงเรียนพระแม่มาลี สาทร โรงเรียนพระแม่มาลี พระโขนง โรงเรียนมารีย์อุปถัมภ์ สามพราน โรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัย โรงเรียนนาวิรุฒิ โรงเรียนนารีวิทยา โรงเรียนหัวหินวิทยาลัย โรงเรียนอรุณวิทยา โรงเรียนพระแม่มาลี โรงเรียนนิรมล โรงเรียนธิดาแม่พระ โรงเรียนธิดานุเคราะห์ โรงเรียนแสงทองวิทยา โรงเรียนดอนบอสโกวิทยา ประจำปีการศึกษา 2555 รวมจำนวนทั้งสิ้น 817 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซีและมอร์แกน [14] ที่ความเชื่อมั่น 95 % จำนวน 255 คน ต่อจากนั้นนำไปสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นชั้นในการสุ่ม (Strata) หลังจากนั้นนำไปสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้และการหาค่าคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัวชาวเลเขื่อน มีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จากนั้นหาค่าคุณภาพ เครื่องมือโดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามในลักษณะความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .60 ถึง 1.00 แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครูผู้สอนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัวชาวเลเขื่อน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน และนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจให้คะแนนหาค่าคุณภาพของแบบสอบถาม โดยนำมา

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับเท่ากับ .97

การเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามคืน คิดเป็นร้อยละ 98 แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยใช้การคำนวณการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของครู การทำงานเป็นทีมของครู และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับการจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัวชาวเลเขื่อน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ด้วยวิธี Stepwise

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย สรุปได้ ดังนี้

1. การจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัวชาวเลเขื่อน มีการจัดการความปลอดภัยของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมด้านร่างกายและจิตใจ ด้านการจัดบริการความปลอดภัยในโรงเรียน ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และด้านการจัดการเรียนการสอนสวัสดิศึกษา
2. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของครู การทำงานเป็นทีมของครู และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับการจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัว ชาวเลเขื่อน พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของครู การทำงานเป็นทีมของครู และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับการ

จัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัวชาวเลเซียน อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากสูงไปต่ำ ดังนี้ โดยด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง (ค่า $r = .663$) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของครู (ค่า $r = .638$) และการทำงานเป็นทีมของครู (ค่า $r = .499$)

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัว ชาวเลเซียน ได้แก่ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของครู การทำงานเป็นทีมของครู และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง โดยร่วมกันพยากรณ์การจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัว ชาวเลเซียน ได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีอำนาจการพยากรณ์ได้ร้อยละ 52.30 โดยมีตัวแปรที่มีอำนาจในการทำนายสูงสุด คือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของครู รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และการทำงานเป็นทีมของครู ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัว ชาวเลเซียนครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลประเด็นสำคัญได้ ดังนี้

1. การจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัวชาวเลเซียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมด้านร่างกายและจิตใจ รองลงมาได้แก่ด้านการจัดบริการความปลอดภัยในโรงเรียน ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และด้านการจัดการเรียนการสอนสวัสดิศึกษาตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า การจัดการความปลอดภัยของนักเรียนซึ่งเป็นกิจกรรมการบริหารอย่างหนึ่งที่สำคัญมากของโรงเรียน ซึ่งจะช่วยดำรงรักษาไว้ และปรับปรุงส่งเสริมสวัสดิภาพหรือความปลอดภัยของทุกคนในโรงเรียน โดยจัดให้มีการค้นหาปัญหาและสาเหตุอุบัติเหตุ การจัดกิจกรรมป้องกันอุบัติเหตุ การให้บริการความปลอดภัยในด้านต่างๆ และการให้บริการการรักษาพยาบาลเมื่อประสบอุบัติเหตุ [11] ขณะเดียวกันความปลอดภัยในโรงเรียนเป็นสิ่งที่ผู้ปกครองทุกคน ผู้บริหารสถานศึกษา นักเรียน รวมทั้งผู้นำชุมชนควรให้ความดูแลเอาใจใส่ ถ้าโรงเรียนสามารถป้องกันความรุนแรงในโรงเรียนได้ จะเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงคุณภาพของการจัดการศึกษาในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี [15] โดยเฉพาะงานวิจัยพบว่า การจัดการความปลอดภัยที่ดีในโรงเรียน ทั้งการดูแลสุขภาพและความปลอดภัยของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อีกทั้งโรงเรียนที่มีระบบการบริหารความปลอดภัยที่ดี ทั้งด้านการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อเด็ก และจัดบริการความปลอดภัยในโรงเรียนช่วยทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้ [16] รวมทั้งลดอันตรายที่อาจเกิดขึ้นหรือลดอุบัติเหตุลงได้ [17] การจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน จึงต้องการดำเนินการทุกวิถีทางที่จะทำให้เด็กปลอดภัยทั้งในห้องเรียน และบริเวณโรงเรียน ไปและกลับจากบ้านและโรงเรียนอย่างปลอดภัย [18] ตลอดจนการให้การดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด เน้นถึงความจำเป็น และความสำคัญของการประกันภัยสำหรับเด็ก ซึ่งสถานศึกษาจะต้องจัดให้แก่เด็ก [19] สอดคล้องกับแนวคิดของโรงเรียน

ออนตาริโอ (Ontario School) [20] ได้กล่าวโดยสรุปว่า การจัดการความปลอดภัยของนักเรียนด้านสภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และพัฒนาการในทุกด้านของผู้เรียน การพัฒนาสภาพแวดล้อมให้ดีขึ้น มีผลให้การเรียนของนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น อีกทั้งยังเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้สอนและผู้เรียน สามารถควบคุมพฤติกรรมผู้เรียน มีอิทธิพลในการปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่ดี ช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบความตั้งใจจริงที่จะแก้ปัญหาของโรงเรียน เป็นการส่งเสริม ช่วยเหลือ และพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนให้ดี สอดคล้องกับแนวคิดของ Perry and Kelder [21] ได้สรุปถึงความสำคัญของการจัดการความปลอดภัยของนักเรียนด้านการจัดการเรียนการสอนสวัสดิศึกษานี้ว่าเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นมาก โดยเฉพาะการวางแผนการจัดและดำเนินงานการเรียนการสอนให้เหมาะสม ซึ่งการวางแผนหรือแผนงานที่จะมีประสิทธิภาพต่อการเรียนการสอนนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับกำหนดยุทธศาสตร์เป้าหมายการดำเนินงานที่เด่นชัด ให้นุเคราะห์ในโรงเรียนมีความเข้าใจสอดคล้องกัน และ

อาศัยความร่วมมือกันปฏิบัติงานอย่างจริงจังของผู้บริหารโรงเรียน ครู นักเรียน พ่อ-แม่ ผู้ปกครองนักเรียน ตลอดจนหน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ ในชุมชน นับว่าเป็นวิธีการป้องกันความปลอดภัย และช่วยป้องกันอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น

2. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของครู การทำงานเป็นทีมของครู และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัวชาวเลเซียน อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากสูงไปต่ำ โดยด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง รองลงมา ได้แก่ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของครู และการทำงานเป็นทีมของครูตามลำดับ ผลวิจัยเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่มีประสิทธิภาพช่วยส่งเสริมสภาพแวดล้อมและบรรยากาศเชิงบวก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิธนา เพชรจิระวรพงศ์ [22] ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามทฤษฎีทั้ง 4 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผู้นำแสดงออกอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ ด้านนำสู่จุดมุ่งหมาย ด้านการแลกเปลี่ยนและการเปลี่ยนแปลง และด้านมิตรสัมพันธ์ ตามลำดับ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุชามนตร์ แยมเจริญกิจ [23] ผลการวิจัย พบว่า 1. ระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาประเภทที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 และเขต 2 มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของชุมชนในสถานศึกษาประเภทที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 1 และเขต 2 ซึ่งสอดคล้องกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ช่วยส่งเสริมบรรยากาศในการทำงานแบบสร้างสรรค์ ส่งเสริมคุณภาพอารมณ์ทางบวกของบุคลากร สร้างวัฒนธรรมองค์กร และนวัตกรรมแนวใหม่ เป็นผลให้การจัดการความปลอดภัยของนักเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น [24]

อีกทั้งการทำงานเป็นทีมของครูมีความสัมพันธ์กับการจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัวชาวเลเซียน เพราะการทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพช่วยส่งเสริมสภาพแวดล้อมและบรรยากาศเชิงบวก ทำให้ทีมงานเกิดการยอมรับ สร้างวัฒนธรรมของทีมงาน ความยึดเหนี่ยวของทีมงาน ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ส่งผลต่อการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพ [25] ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสมชาย เทพแสง [26] สรุปว่า การทำงานเป็นทีมสร้างความร่วมมือร่วมใจประสานงานกันในการทำงานเพื่อให้การจัดการสำเร็จตามเป้าหมายและบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมะลิวัลย์ สุภาหาร [27] ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการทำงานเป็นทีมของครูและบุคลากรทางการศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่นเขต 3 ผลการวิจัย พบว่า การทำงานเป็นทีมของครูและบุคลากรมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 3 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมณฑนา เสมอจิตต์ [28] ผลการวิจัยพบว่า การทำงานเป็นทีม มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประพันธ์ คำสามารถ [29] พบว่า การทำงานเป็นทีมของบุคลากรในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

นอกจากนี้การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัวชาวเลเซียน ที่เป็นเช่นนี้เพราะการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองช่วยทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบ้านกับโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชนิษฐา เปรมพงษ์ [30] ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองทำให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับนโยบายการเรียนการสอนของโรงเรียนมากที่สุด การรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมของโรงเรียน ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของนวลศรี งามทรัพย์ [31] สรุปว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองทำให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนในการสร้างความสัมพันธ์กับโรงเรียน รวมทั้งการทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก ทั้งโรงเรียนเพื่อการเรียนรู้และส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

3. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของครู การทำงานเป็นทีมของครู และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ส่งผลต่อการจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัวชาวเลเซียน ผลวิจัยเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเป็นกระบวนการที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติ

ของสมาชิกในองค์กร สร้างความผูกพันในการเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของผู้นำที่มีต่อผู้ตาม ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงจึงมีผลต่อการบริหารจัดการในองค์กร [32] จาก การวิจัยพฤติกรรมภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง พบว่า ผู้นำจะมีการถ่ายโอนหน้าที่ความรับผิดชอบและอำนาจที่สำคัญ และจะจัดข้อจำกัดการทำงานที่ไม่จำเป็นออกไป ผู้นำมีการดูแลสอนทักษะแก่ผู้ตามที่มีความจำเป็นต้องแก้ปัญหา ต้องการการริเริ่ม การกระตุ้น การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่สำคัญ การกระตุ้นการแบ่งปันความคิด การตระหนักใน ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมความร่วมมือ รวมทั้งส่งเสริมการแก้ปัญหาแบบสร้างสรรค์ในการแก้ไขความขัดแย้งต่างๆ ผู้นำการเปลี่ยนแปลงจะทำการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรและระบบการบริหาร เพื่อเน้นและสร้างค่านิยมและ วัตถุประสงค์หลักขององค์กรเป็นผลทำให้การบริหารจัดการเกิดประสิทธิภาพ [33]

อีกทั้งการทำงานเป็นทีมของครู ส่งผลต่อการจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชน ในครอบครัวชาวเลเซียน ที่เป็นเช่นนี้เพราะ การทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพช่วยให้การบริหารจัดการบรรลุเป้าหมาย บุคลากรทุกคนมีความพึงพอใจ และเกิดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดีในโรงเรียน [34] ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เรณู เชื้อสะอาด [35] ได้ศึกษาการทำงานเป็นทีมด้านวิชาการของพนักงานครูในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่ ผลการศึกษา พบว่า ในภาพรวมพนักงานครูส่วนใหญ่ได้ทำงานเป็นทีมบ่อยครั้ง ในเรื่องการไว้วางใจซึ่งกันและกัน การ รับฟังความคิดเห็น การแก้ไขความขัดแย้ง การตระหนักว่าตนเองมีความสำคัญในการตัดสินใจคนหนึ่งในทีมงาน ยอมรับฟังคนที่ตนเองไม่คุ้นเคย และประสานงานกับหน่วยงานอื่นเพื่อขอความร่วมมือในการพัฒนาโรงเรียน ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของสุจิตราภรณ์ สำเภอินทร์ [36] ได้สรุปว่าถ้าองค์กรมีทีมงานที่ดีจะเป็นตัวช่วยที่สำคัญในการ เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน สมาชิกทุกคนในทีมงานจะมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรมีความต้องการที่จะ พัฒนาองค์กรและมีความกังวลถ้าองค์กรกำลังอยู่ในสภาวะที่ตกต่ำ การรวมใจกันในการสร้างทีมงานเป็นหน้าที่ของทุก คนในองค์กรโดยมีปัจจัย 7 ประการ คือ 1) การมีจุดหมายที่ชัดเจน 2) การมีส่วนร่วมในกลุ่มสมาชิก 3) ความไว้วางใจ 4) ภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพ 5) การมีความคิดในเชิงบวก 6) การสื่อสารที่ดี และ 7) บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

นอกจากนี้การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ส่งผลต่อการจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียน เอกชนในครอบครัวชาวเลเซียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอภิวัฒน์ อภัยรัตน์ [37] สรุปว่า การมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครอง เกี่ยวข้องกับการจัดการพิจารณา ตัดสินใจ ปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความ รับผิดชอบ เพื่อให้งานมีคุณภาพมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของปวีณา จันทรประดิษฐ์ [38] ว่าการมีส่วน ร่วมของผู้ปกครองช่วยให้ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็น กำหนดเป้าหมายและการตัดสินใจในการทำงานและจะทำให้มี ความรู้สึกผูกพันกับองค์กร ช่วยพัฒนาการความก้าวหน้าของเด็กในทุกๆ ด้าน อีกทั้งประสานความร่วมมือในการ ร่วมกันแก้ปัญหาระหว่างพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู และโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัวชาวเลเซียน โดยเฉพาะ ด้านการเรียนการสอนสวัสดิศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดสมควรส่งเสริมให้โรงเรียนสนับสนุนการจัดการความปลอดภัย ด้านสวัสดิศึกษาเพิ่มเติมยิ่งขึ้น

1.2 การจัดการความปลอดภัยของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัวชาวเลเซียน ด้านความ ปลอดภัยในโรงเรียน โดยเฉพาะข้อที่กล่าวถึง โรงเรียนจัดทำแผนการฝึกอบรม ด้านความปลอดภัยและจัดให้มีการ ฝึกซ้อมหนีไฟเป็นประจำทุกปี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด จึงสมควรส่งเสริมให้โรงเรียนจัดทำแผนการอบรมและมีการฝึกซ้อม หนีไฟเป็นประจำ

1.3 การจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัวชาวเลเซียน ด้านการ จัดบริการความปลอดภัยในโรงเรียน โดยเฉพาะโรงเรียนตรวจสอบเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์การเกษตร ได้แก่ จอบ

เสียม ๆ ให้อยู่ในสภาพใช้การได้ดีและปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด จึงสมควรส่งเสริมให้โรงเรียนจัดทำแผนการตรวจอุปกรณ์และมีการซ่อมแซมในส่วนที่ชำรุดเป็นประจำ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรหาตัวแปรต้นอื่น ๆ ที่สามารถพยากรณ์การจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัวชาวเลเซียน เพิ่มเติม

2.2 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอื่น ๆ เช่น ภาวะผู้นำกลยุทธ์กับการจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัว ชาวเลเซียน

2.3 ควรศึกษาการจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัว ชาวเลเซียน ในรูปแบบวิจัยเชิงคุณภาพ

เอกสารอ้างอิง

[1] เอมอัชฌา วัฒนบุรานนท์. (2548). ความปลอดภัย.

พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
ไอเดียนส์โตร์.

[2] จินตนา สรายุทธพิทักษ์. (2541). การบริหาร

สุขภาพในโรงเรียน. กรุงเทพฯ:
โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
(ฝ่ายมัธยม).

[3] ภัทลาลวัลย์ สารสุข. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่าง

ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับ
ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษา ชลบุรี เขต 3. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. (การบริหารการศึกษา).ชลบุรี:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
ถ่ายเอกสาร.

[4] มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2551).

การบริหารงานอาชีวอนามัยและความ
ปลอดภัย. สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2555,
จาก <http://www.thaiblogonline.com/manasu.blog?PostID=3342>

[5] กรมสุขภาพจิต. (2546). ความต้องการนิเทศ

การสอนพลศึกษาของครูผู้สอนพลศึกษา
ระดับ ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการ
ประถมศึกษาจังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์
กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.

[6] แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับ

- ที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) (ออนไลน์ :
2555). สืบค้นเมื่อ 16 พฤษภาคม 2555,
จาก [http://www.nst.or.th/nst-
conf/documents/national-plan - p01.pdf](http://www.nst.or.th/nst-conf/documents/national-plan - p01.pdf).
- [7] สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
(2545). พระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2554 และ (ฉบับที่ 3).
พ.ศ. 2553 (ออนไลน์ : 2556).
สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2556,
จาก [http://www.sesa10.go
.th/sesa10/data/mar55/2.pdf](http://www.sesa10.go.th/sesa10/data/mar55/2.pdf).
- [8] เกียรติศักดิ์ สิทธิเสน. (2546). ความต้องการ
นิเทศการสอนพลศึกษาของครูผู้สอน
พลศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน.
ปริญญาโท กศ.ม.(พลศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- [9] สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.
(2555).กฎระเบียบความปลอดภัย.
สืบค้นเมื่อ 16 พฤษภาคม 2555, จาก
[http://www.senate.go.th/w3c/
senate/pictures/comm/60/sap.pdf](http://www.senate.go.th/w3c/senate/pictures/comm/60/sap.pdf).
- [10] สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา
แห่งชาติ. (2542). การดำเนินการประกัน
ความปลอดภัย. กรุงเทพฯ:สำนักงาน
คณะกรรมการการ ประถมศึกษาแห่งชาติ.
- [11] ระบาดวิทยา, กอง. (2545). รายงานการ
เฝ้าระวังการบาดเจ็บของเด็กอายุต่ำกว่า
15 ปี ในพ.ศ. 2542 จาก 19 โรงพยาบาล
เครือข่ายเฝ้าระวังการบาดเจ็บในระดับ
จังหวัด.กรุงเทพฯ: กระทรวงสาธารณสุข.
- [12] อติศักดิ์ ผลิตผลการพิมพ์. (2546,
มกราคม). โครงการโรงเรียนสร้างเสริม
ความปลอดภัย. เอกสารประกอบการ
ประชุม. กรุงเทพฯ: โรงพยาบาล
รามาริบดี.
- [13] โรงเรียนเซนต์ดอมินิก กรุงเทพฯ. (2555,

มิถุนายน). “ นโยบายส่งเสริมความปลอดภัยของโรงเรียนในครอบครัวชาวเลเชียน ” วารสารโรงเรียนเซนต์ดอมินิก, 36 (6) : 8-9.

- [14] Krejcie, Robert V. and Morgan. (1970, Autumn) “ Determining Sample Size for Research Activity ”, Educational and Psychological Measurement, 3 : 607 – 610.
- [15] John Ridle, & Others. (1994, June). “ Safety at Work. Fourth Edition ” Butterworth Heinemann, 2 (1): 328 - 332.
- [16] Verdugo, R.R. and Schneider, J.M. (2005. May). School Quality, Safe Schools: An Empirical Analysis. Educational Management , 3 (1) : 23-34.
- [17] Stone, Larry & Others. (2004, May). Transformational versus Servant Leadership. Leadership and Organization. Development Journal, 25 (4) : 349-361.
- [18] Deroche, E.F. ; & Kaiser, J.S. (1980). Complete Guide to Administering School Services. New York: Parker
- [19] Hartsfield, Michael Kirk. (2012). The Internal Dynamics of Transformational Leadership: Effects of Spirituality, Emotional Intelligence, and Self-Efficacy. Retrieved, August 12, 2007, from www.eiconsortium.org-feedback/htm
- [20] Ontario School. (2012). Safety School. Retrieved, August 12, 2012, from <http://www.edu.gov.on.ca/eng/teachers/safeschools.html>.
- [21] Perry and Kelder. (1994). Life Skills. Retrieved June 18, 2009, from

whqlibdoc.who.int/hq/1994/WHO _
MNH_Psf.

- [22] วิธนา เพชรจิระวารพงศ์. (2552). ภาวะผู้นำ
การเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารตามความ
คิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยม สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
กรุงเทพมหานคร เขต 3. วิทยานิพนธ์
ค.ม. (การบริหารการศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ราชภัฏธนบุรี. ถ่ายเอกสาร.
- [23] สุขามนตร์ แยมเจริญกิจ. (2553). ภาวะ
ผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร
สถานศึกษาที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของ
ชุมชนในสถานศึกษาประเภทที่ 1 สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 และเขต 2.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหาร
การศึกษา) ประจวบคีรีขันธ์: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏประจวบคีรีขันธ์.
ถ่ายเอกสาร.
- [24] Politis, John D. (2012). Transformational
and Transactional Leadership
Predictors of the 'Stimulant'
Determinants to Creativity in
Organisational Work Environments.
Retrieved August 12, 2012, from
[http://www.transform.gov.on.ca/eng/
leadership](http://www.transform.gov.on.ca/eng/leadership).
- [25] วิเชียร วิทย์อุดม. (2553). ภาวะผู้นำ.
พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ธนรัช.

- [26] สมชาย เทพแสง. (2553). ภาวะผู้นำ.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [27] มะลิวัลย์ ศุภภาพ. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อ
การปฏิบัติงานเป็นทีม : กรณีศึกษา
เครือข่ายลูกค้าผู้ประกอบการของ บจก.
ธนาคารกสิกรไทย. วิทยานิพนธ์
บริหารธุรกิจ บธ.ม. (การตลาด).
เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- [28] มัทนา เสมอจิตต์. (2549). ความร่วมมือ
ของผู้ปกครองในการจัดการศึกษา
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กิ่งอำเภอเวียง
หนองล่อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ลำพูน เขต 2 วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(การบริหารการศึกษา) ลำปาง:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ลำปาง. ถ่ายเอกสาร.
- [29] ประพันธ์ คำสามารถ. (2553). การศึกษา
การทำงานเป็นทีมของบุคลากรใน
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1.
ปริญญาโท กศ.ม.
(การบริหารการศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- [30] ชนิษฐา เปรมพงษ์. (2550). การศึกษา
บทบาทการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองใน
การส่งเสริมการเรียนรู้ของบุตร โรงเรียน
เครือข่ายภคินีพระฤทธิ์ของพระเยซูเจ้า.
ปริญญาโท กศ.ม. (การศึกษา
ปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- [31] นวลศรี งามทรัพย์. (2552). ปัจจัยจูงใจที่ทำให้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยมีส่วนร่วมกับโรงเรียนกรณีศึกษา:โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบมหามงคล จ. นครปฐม. วิทยานิพนธ์
กศ.ม.(สาขาการศึกษาปฐมวัย). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- [32] Modes, L. (1976, April). Within
Organization. American Sociological
Review, 41 (1) : 322-338.
- [33] Yadav, (1980). Local Level Planning and
Rural Development Alternatives
Strategy. New Delhi: Concept
Publishing Company.
- [35] เรณู เชื้อสะอาด. (2552). การทำงานเป็นทีม
ด้านวิชาการของพนักงานครูโรงเรียนใน
สังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์
ค.ม. (การบริหารการศึกษา)
เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- [36] สุจิตราภรณ์ สำเภอินทร์. (2553). ความสัมพันธ์
ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงบริหาร
สถานศึกษากับการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้
ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาราชบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์
ค.ม. (การบริหารการศึกษา).
ราชบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
หมู่บ้านจอมบึง. ถ่ายเอกสาร.
- [37] อภิพัฒน์ อภัยรัตน์ (2553). การมีส่วนร่วม
ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาตาม
ความคิดเห็นของคณะกรรมการ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดยะลา.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา)
ยะลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ราชภัฏยะลา. ถ่ายเอกสาร.